

Scripta manent

Un relat de: [Kyra](#)

Encara li rodava el cap quan uns crits el van despertar de cop. Havia acabat tard de la feina després d'una interminable i esgotadora jornada revisant i classificant pergamins a la biblioteca i havia decidit anar-se'n amb uns amics a esboirar-se. Sabia que l'endemà li arribava una remesa important de nous documents per a catalogar, però necessitava oblidar-se de la feina durant una estona i en aquell moment li havia semblat una bona idea anar a prendre cerveses al local més concorregut de la ciutat. Ara, però, se'n penedia.

Intentava enfocar correctament la imatge del seu deixeble mentre aquest no parava de sacsejar-lo i cridar-li que s'havia de vestir immediatament i anar amb ell al moll. L'home no entenia res del que estava passant, la seva ment encara estava espessa a causa de l'alcohol.

Com va poder i amb una lentitud exasperant per al deixeble, l'home va aconseguir posar-se la túnica i lligar-se les sandàlies. Un cop vestit, tots dos van sortir corrents de la casa i van enfilat el camí cap al moll.

Mentre corria darrere el deixeble l'home sentia crits i veia gent córrer en totes direccions. L'aire estava impregnat d'una forta olor a cendra i la ciutat es trobava sumida en el caos. Una esgarrifança li va recórrer tot el cos. Amb una nova força sorgida del neguit i la por, l'home va començar a córrer més de pressa.

Va ser aleshores, en arribar al lloc on el duia al deixeble, quan ho va entendre tot. L'home, amb llàgrimes als ulls i encara sota els efectes de l'embriac, va deixar-se caure de genolls a terra, impotent davant l'escena que estava presenciant. No es podia creure el que veien els seus ulls. Allò pel que havia estat lluitant tota la seva vida ara s'esfondrava davant seu i ell es negava a creure-s'ho. Com si la imatge no fos prou prova per a ell, el seu deixeble no deixava de repetir-li una vegada i una altra la mateixa frase lapidària.

- Mestre, la biblioteca! La biblioteca crema!